

Reportaža o školi koja u 21. stoljeću nema vlastitu dvoranu

Sport bez dvorane

Gimnazija u Požegi jedna je od najstarijih srednjih škola u Hrvatskoj. Tijekom svoje bogate povijesti uvijek je bila uzorna odgojno-obrazovna ustanova, ključna u osposobljavanju mladih s područja Požeštine za studiranje na visokim učilištima. Od rujna 2009. godine smještena je u novoj zgradi, prema ocjenama mnogih posjetitelja, jednoj od najneobičnijih i najljepših školskih zgrada u Hrvatskoj. Škola ima posebno uređen školski muzej, na krovu zvjezdarnicu (jedinu na području Slavonije i Baranje) te posebno i moderno opremljene učionice. Ali, nema sportsku dvoranu!

U razgovoru s njezinim učenicima, profesorima i ravnateljicom otkrivamo kako se nose s infrastrukturnim nedostacima, kako svladavaju izazove u izvođenju nastave tjelesne i zdravstvene kulture te što smatraju ključnim za uspjeh koji unatoč svim poteškoćama ne izostaje (državne razine natjecanja u košarci, odbojci, šahu, sportskome plesu, futsalu...).

„Nažalost, jedna smo od rijetkih gimnazija koja još nema svoju dvoranu te do danas nismo završili projekt izgradnje nove dvorane. Iskreno se nadam da ćemo to privesti kraju pa da gradnja gimnazijske sportske dvorane može započeti“, ističe ravnateljica škole Anita Katić, prof.

Kako izgleda nastava bez dvorane?

Kako izgleda nastava Tjelesne i zdravstvene kulture kada nema prostora predviđenog za tu namjenu!? Poseban izazov predstavlja organizacija nastave u zimskim mjesecima. Tada se nastava tjelesne i zdravstvene kulture uglavnom održava u Sportskoj dvorani „Tomislav Pirc“ koja se nalazi pola kilometra od škole i koju također koriste svi sportski klubovi, udruge kao i još jedna osnovna škola u blizini. Dakle, zbog ograničenih termina i gubitka vremena za dolazak i odlazak, učenici i profesori prisiljeni su na improvizaciju. *„Četvrtkom, kada se u dvorani tijekom školske godine održavaju školska sportska natjecanja, nastavu održavamo u potkrovlju Gimnazije i predvorju videokonferencijske dvorane“*, pojašnjavaju nam profesori TZK-a Željko Barić Pilić i Matej Ivanović. Tijekom toplijeg vremena koristi se prostor uz Zvečevački park pokraj rijeke Orljave što djelomično nadoknađuje nedostatak vlastitih vanjskih terena. Sve su to ograničenja koja zahtijevaju veliku fleksibilnost, no usprkos tome nastava se provodi prema planu.

nastava TZK-a u Zvečevačkom parku (foto: M. Mrkojević)

Profesori ističu kako suvremeni tehnološki trendovi poput pametnih telefona čak više demotiviraju učenike za tjelesnu aktivnost nego sam nedostatak infrastrukture. No, loši uvjeti za rad često dovode do improvizacije, što negativno utječe na kvalitetu nastave. „*Izgubimo dosta vremena na dolaske i odlaske u dvoranu što nas dosta ograničava u nastavi TZK-a*“, navode učenici. Isto vrijedi i za nastavu u parku. Školska potkrovlja i predvorja mogu kratkoročno poslužiti kao zamjenski prostor u nuždi, ali nikako kao trajno rješenje. „*U potkrovlju imamo na raspolaganju nekoliko stolova za stolni tenis, a u predvorju možemo odraditi eventualno tjelovježbu. Moramo se prilagodavati jer druge opcije nemamo*“, također ističu učenici.

„*Uspjehe postižu uglavnom oni učenici koji su i sami članovi sportskih klubova, dok školski sustav kao i nepostojanje školske dvorane, nažalost, ne nude dovoljno podrške onima koji nisu aktivni u sportu*“, ističe profesor Željko Barić Pilić. Gimnazija redovito ostvaruje dobre rezultate na županijskoj razini, no za to je zaslužan osobni trud pojedinaca i to najčešće onih koji već treniraju u nekom klubu. „*Ne predstavlja mi veliki izazov nepostojanje dvorane jer treniram već dugo i u formi sam pa nemam problem s improvizacijom što se tiče tjelesne i zdravstvene kulture*“, ističe učenica odbojkaškog kluba ŽOK Vallis Aurea iz Požege. No, učenici koji ne treniraju i ne bave se nikakvim sportskim aktivnostima, u školi nemaju adekvatnu nastavu TZK-a.

potkrovlje škole gdje se održava nastava TZK-a (foto: H. Pavić)

Što se državne razine natjecanja tiče prepreke poput nedostatka dvorane postaju prevelike. Budući da ekipe nemaju svoj prostor, pripreme za državnu razinu svedu se na nekoliko treninga neposredno prije natjecanja. Profesori smatraju da je ključ uspjeha rad izvan škole jer dva sata Tjelesne i zdravstvene kulture tjedno u neadekvatnim uvjetima nisu dovoljna za ostvarivanje značajnijih sportskih dostignuća.

Bez obzira na okolnosti, profesori se trude biti što više angažirani u prenošenju ključnih vrijednosti. *"Učimo učenike bontonu, empatiji, poštenoj igri i otpornosti na stres, što su vještine važne za život"*, ističu. Ipak, priznaju da se u ovakvim uvjetima teško ostvaruju značajni pomaci u tjelesnoj spremnosti i motoričkim sposobnostima.

Vlastita dvorana - ostvarenje punog potencijala

Gradnja sportske dvorane školi bi donijela golemu prednost. Učenici i profesori vjeruju da bi to omogućilo kvalitetniju nastavu, smanjilo gubitak vremena i potaknulo veće uključivanje učenika u sportske aktivnosti. *"Imali bismo prostor za organizaciju natjecanja i različite sportske lige, ali i aktivnosti za učenike koji se ne bave sportom"*, ističu. Dvorana bi omogućila prakticiranje više sportova poput košarke, rukometa, odbojke, gimnastike i

borilačkih vještina, koje bi učenici imali priliku redovito trenirati u kontroliranim uvjetima bez obzira na vremenske prilike, što bi povećalo i kvalitetu školskih ekipa. I ne samo da bi djelovala kao centar fizičke aktivnosti, nego i kao središte okupljanja učenika i šire zajednice, čime bi, osim na razvoj zdravih navika među gimnazijalcima, utjecala i na poboljšanje kakvoće školskog života. „*Mislim da bi postojanje dvorane svima nama olakšalo nastavu TZK-a, živimo u nadi da ćemo jednoga dana i dobiti svoju vlastitu dvoranu*“, nadaju se učenici.

Uz angažiranost učenika i kreativnost profesora, škola je stvorila okruženje u kojemu ograničenja postaju izazovi koji jačaju duh i karakter. Rezultati pokazuju da fizički uvjeti, poput dvorane, nisu uvijek presudni, već da formula uspjeha leži u kombinaciji unutarnje motivacije, kvalitetnog vodstva, vanjske podrške i sposobnosti učenika da svladaju prepreke i fokusiraju se na svoje ciljeve. Takva situacija često jača karakter i timsku povezanost, što može donijeti dodatne efekte. Sport i fizička aktivnost ne samo da pridonose tjelesnom zdravlju, već oblikuju karakter, razvijaju korisne vještine i potiču pozitivan odnos prema zajednici. Ove vrijednosti ostaju s pojedincima dugo nakon završetka sportske karijere, ali bez dvorane pomaci u tjelesnoj spremnosti i motoričkim sposobnostima su otežani.

Iz svega proizlazi zaključak da bi gradnja sportske dvorane bila korak prema još većim postignućima, motivaciji učenika i kvalitetnijoj nastavi, kao i da je potrebna podrška lokalne zajednice i ulaganje u infrastrukturu kako bi škola mogla ostvariti svoj puni potencijal.

lidrano12345_3. razred SŠ